

De bon matí

Danièla Julien

Trad. Assumpció Cantalozella

De bon matí, caminava per les salines damunt la terra oberta, lliscant sobre els seus llavis de sal. De tant en tant, m'aturava per esgarrapar amb el peu la pell del camí i veure com s'enlairaven els granets daurats amb l'oratjol. Corria arran del fonoll marí, hi rellescava, feia tremolar les teranyines que teixien les ginestes al tul del cel. De vegades esvalotava els ànecs vinguts a fer niu a les mates. Els fonolls marins, inflats de sang, indicaven el camí.

Al llarg de les mates de balca seguia unes rubines del ventre esberlat. Les seves entranyes minúscules i cotonoses es posaven suaument sobre les aigües tranquil·les. Una boca golafre brollava fora de l'aigua i l'ull brillant a la superfície s'eixamplava abans de morir. Sentia barques empeses amb la perxa pels aiguamolls d'argent i veus d'home murmuraven o es cridaven de lluny, buscant un animal perdut. Jo pensava en les anguiles tallades a trossos i que encara es recargolaven dins la paella.

La teva ombra estimada m'acompanyava.